

Per al temps de tarda...

Poso en joc la meva intel·ligència, voluntat i cor.

- Com m'he sentit avui?
- Quines decisions tinc entre mans?
- On tinc posats els meus afectes?
- Quins són els meus intocables?
- Què he anat acumulant?
- De tot el que posseeixo, què considero que m'ajuda en el camí de la vida?
- Sento llibertat de desprendre'm del que em fa nosa per seguir Jesús?
- Què estic disposat a arriscar?

Compartint ressons en grup...

Des d'on? → Sentint que la meva vida és necessària pel pla de Déu.

Què comparteixo?

- Una **imatge**: del que he viscut, que he vist o un record que m'ha vingut.
- O bé un **sentiment**: dominant en el dia d'avui.
- O bé una **idea**: pensament, paraula que més ha ressonat...

Recollint i tancant el dia...

La riquesa puja de les mans al cor. I el ric es veu privat de Déu. Pobre de fe. La riquesa va del cor als ulls. I el ric es queda sense l'altre. Va dels ulls al cervell. I al ric li treuen el sentit de la història. Va del cervell a la persona. I el ric es veu exclòs de casa seva. Sense Déu, sense el pròxim, sense la història, sense ell mateix. Qui més desafortunat que el ric?

(A. Pronzato)

JOVE RIC

Paraula que em mobilitza avui...

Se'm convida a meditar la trobada de Jesús amb un jove que desitja complir amb els manaments de Déu, però acaba marxant trist per estar aferrat a les seves riqueses.

Portava encara sis o set ducats que li havien donat per al passatge de Venècia a Jerusalem i ell els havia pres, vençut en part pels temors que li havien posat de que si no portava diners no el deixarien passar. Però més tard començà a adonar-se que allò havia estat la desconfiança que tenia i s'entristí molt d'haver pres els ducats i meditava si seria bo deixar-los. A la fi, decidí de gastar-los generosament amb els qui es presentaven que ordinàriament eren pobres. Ho va fer així, i quan arribà a Venècia no portava més que xavalla que prou necessità aquella nit. [St Ignasi, Autobiografia, 24]

Aquest matí prego amb...

*Senyor, beneeix les meves mans
perquè siguin delicades, i sàpiguen agafar
sense estrènyer, donar sense calcular
i tinguin força per beneir i consolar.*

*Senyor, beneeix els meus ulls
perquè vegin la necessitat,
perquè no s'enlluernin amb falses llums,
i que la teva mirada sigui clara,
neta i acollidora.*

*Senyor beneeix les meves oïdes;
perquè estiguin atentes a la teva veu,
i sentin clarament el crit dels afligits;*

a la crida dels qui necessiten ser escoltats.

*Senyor beneeix la meva boca
perquè doni testimoni teu i no fereixi als qui
m'escolten, que sols pronuncii paraules de
consol i sàpiga encomanar somriures.*

*Senyor, beneeix el meu cor
perquè sigui temple del teu Esperit i pugui
donar caliu i refugi; Que sigui generós en
perdonar i comprendre i que sàpiga compar-
tir dolor i alegria amb un gran amor.*

*Déu meu, pots disposar de mi,
amb el que soc i amb el que tinc.*

Sabine Naegel

Faig conscient el meu cos...

Amb mans i braços em dispeno a abraçar tot el que soc, i trobar-hi en mi el Senyor.

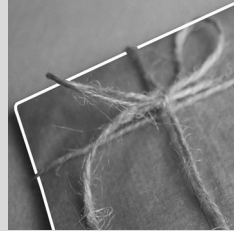

Cada dia del camí...

Senyor, ajuda'm a anar orientant tota la meva vida (interior i exterior, conscient i inconscient) cap a Tu, cap a l'amor i el servei a Tu en totes les teves criatures.

Avui demano...

Disposar-me a la llibertat interior per desprendre'm del que m'impedeix caminar cap a Tu, Senyor. Amb Maria, demano la gràcia de ser admès/a en aquest camí de Crist, sota el seu estil.

Text bíblic

Jesús i el Jove Ric (Mt 19,16-22)

Un jove anà a trobar Jesús i va preguntar-li: «Mestre, què he de fer per a obtenir la vida eterna?»

Jesús li digué: «Per què em preguntes sobre el que és bo? Un de sol és bo. Si vols entrar a la vida, guarda els manaments.»

Ell li preguntà: «Quins?» Jesús li respongué: «No matis, no cometis adulteri, no robis, no acuisis ningú falsament, honra el pare i la mare, i estima els altres com a tu mateix.»

El jove li va dir: «Tot això ja ho he complert. Què em falta encara?»

Jesús li respongué: «Si vols ser perfecte, ves, ven tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me.»

Quan aquell jove va sentir aquestes paraules, se n'anà tot trist, perquè tenia molts béns.

Caminant en silenci...

Faig memòria de com és el meu seguiment de Jesús:

- El segueixo per complir amb la llei, amb el que s'espera de mi, o m'hi mou un Amor més gran?
- Què em dificulta seguir les passes de Jesús?
- Què em falta encara?

Escolto la resposta de Jesús a la meva pregunta, ben intencionada:

- Què decideixo fer?
- M'atrau més seguir Jesús, amb les seves condicions?
- Hi ha imponderables que no vull abandonar i marxo?

Avui poso atenció a...

Em fixo en les escorces dels arbres, de formes variades, que ens mostren la seva particular bellesa, que ens parlen d'uns anys de vida regalada.

M'hi abraço i sento que em transmet la seva complaença.